

Notat

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

**NOTAT
til
Folketingets Europaudvalg**

om afgivelse af indlæg i sag C-20/12, Giersch

Tribunal administratif, Luxembourg, har anmodet EU-Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet:

»Skal de af den luxembourgske stat anførte uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, der består i et ønske om at øge antallet af personer, der afslutter en videregående uddannelse, og som i øjeblikket for så vidt angår den i Luxembourg besiddende befolkning er lavere end det internationale niveau – hvilke hensyn vil blive alvorligt truet, hvis den luxembourgske stat skulle yde økonomisk uddannelsesstøtte til enhver studerende, der ikke har nogen forbindelse til Storhertugdømmet, med henblik på at gennemføre en videregående uddannelse i et hvilket som helst land i verden, hvilket vil indebære en uforholdsmæssig belastning af det luxembourgske statsbudget – i lyset af det fællesskabsretlige princip om ligebehandling i artikel 7 i forordning nr. 1612/68 anses for at udgøre hensyn, der i overensstemmelse med den ovennævnte fællesskabsretlige retspraksis, kan begrunde den forskellige behandling, der følger af, at både luxembourgske statsborgere og statsborgere fra andre medlemslande skal opfylde en bopælsbetingelse for at opnå støtte til videregående uddannelser?«

Spørgsmålet er stillet, fordi de luxembourgske myndigheder har afslået at imødekomme ansøgningerne om økonomisk støtte til uddannelse til fire unionsborgere, der er bosiddende i henholdsvis Belgien og Tyskland. Ansøgerne bor hos og forsørges af deres forældre, hvoraf den ene arbejder i Luxembourg som vandrende arbejdstager. De fire unionsborgere har søgt om støtte til videregående uddannelse i henholdsvis Belgien og Storbritannien.

De luxembourgske myndigheder begrundet afslaget med, at det efter luxembourgske ret er en betingelse for at få støtte til uddannelse, at den uddannelsessøgende enten har ophold i Luxembourg som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende, en person, der har bevaret denne status, eller familiemedlem til en af disse personkategorier eller har opnået ret til permanent ophold i Luxembourg. Betingelsen gælder både for luxembourgske statsborgere og statsborgere i andre medlemslande.

18. april 2012

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

Postboks 2135

1015 København K

Telefon 3392 9700

Telefax 3332 3501

E-post fivu@fivu.dk

Netsted www.fivu.dk

CVR-nr. 1680 5408

Sagsnr. 12-125202

Dok nr. 2279797

Side 1/1

Sagsøgerne har bl.a. henvist til, at den ene af deres forældre arbejder i Luxembourg, og at støtte til uddannelse udgør en social fordel som omhandlet i artikel 7 i forordning nr. 1612/68, så støtten er omfattet af det ligebehandlingsprincip, som er fastsat ved bestemmelsen.

Den luxembourgske stat har bl.a. anført, at den omtvistede støtte ikke er en social fordel som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, og at uddannelses- og budgetpolitiske hensyn, herunder ønsket om at hæve antallet af bosiddende personer med en videregående uddannelse fra nuværende 28 pct. til 40 pct. i 2020, fuldt ud kan begrunde afgrænsningen af kredsen af ydelsesberettigede. Hvis bopælsbetingelsen ophæves eller erklæres ugyldig, vil det således indebære, at enhver studerende, der ikke har nogen tilknytning til Luxembourg, vil kunne opnå støtte fra den luxembourgske stat til at gennemføre en videregående uddannelse i hvilket som helst land i verden, hvilket vil føre til ”studiestøtteturisme” og indebære en uholdbar økonomisk belastning af det luxembourgske statsbudget.

Det forventes, at en række medlemslande vil afgive indlæg i sagen til støtte for Luxembourg. Frist for afgivelse af skriftligt indlæg er den 24. april 2012.

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

De danske regler om SU til uddannelse i udlandet har visse ligheder med de, der gælder i Luxembourg, herunder navnlig kravet om ophold i Danmark for at få studiestøtte til uddannelse i udlandet. Efter den danske studiestøttelovgivning stilles der krav om 2 års sammenhængende ophold i Danmark inden for de sidste 10 år forud for ansøgningstidspunktet som betingelse for adgang til studiestøtte til en hel uddannelse i udlandet, jf. § 2, stk. 4, i SU-loven. På den ene side er de danske krav om 2 års forudgående ophold strammere end de luxembourgske regler, men på den anden siden stiller Danmark ikke krav om aktuelt ophold.

Side 2/2

EU-Domstolens vurdering af de luxembourgske regler kan have stor betydning for de danske regler om SU til uddannelse i udlandet. Danmark har derfor interesse i EU-Domstolens vurdering af, om de luxembourgske regler udgør indirekte diskrimination og i bekræftende fald om forskelsbehandlingen kan begrundes i lovlige hensyn, herunder hensynet til den uforholdsmæssige belastning af statsbudgettet, som en friere adgang til at tage værtslandets støtte med til uddannelse i udlandet vil betyde.

Regeringen afgiver derfor indlæg i sagen, hvori der argumenteres for, at de luxembourgske regler ikke er udtryk for hverken direkte eller indirekte forskelsbehandling af vandrende arbejdstagere, da vandrende arbejdstagere og personer med bopæl i værtsmedlemsstaten ikke i alle tilfælde er i sammenlignelige situationer i relation til støtte til studier i udlandet. Hvis det måtte blive lagt til grund, at sådanne regler desuagtet er udtryk for indirekte forskelsbehandling af vandrende arbejdstagere, er det regeringens opfattelse, at reglerne er begrundet i et lovligt formål, og at krav om forudgående bopæl udgør et rimeligt middel i forhold til at sikre det overordnede formål.